

DIRVOŽEMIS IR DEBESYS

Aš negaliu apkursti,
Girdėdamas duslų gruodą
Dundant į grabo dangtį –
Į mano karstą.

Aš negaliu užmigti,
Kas vakarą jausdamas,
Kaip sunkios, pavargę rankos
Virsta dirvožemiu.

Ir negaliu apakti,
Regėdamas už metų,
Kaip mažas kauburėlis
Išsilygina pievoj...
Ir tik vieni, tik vieni
Amžinieji debesys
Plaukia per lygumas.

ELEGIJA

Mūsu amžius toks trumpas, toks trumpas –
Kaip širdis tų dienu negailēs,
Kai jos bēga ir stirnom suklumpa
Nuo likimo strēlēs.

O prašau, o meldžiu neskubēti
Paskui saulē toli už kalnu,
Bet palieka tik skliautai žvaigždēti
Ir tik žodžiai dainu.

ŠILUVA

Liturginių rūbų skrynios
Užkastos žemėje.
Užkasta žemėje
Duona ir vynas.

Bažnyčios dirvoje
Auga ramunės.
Ant pilkojo akmenio
Groja piemuo
Apsireiškimo melodiją.

Maitinkimės, broliai,
Džiūstančio grūdo luobu,
Džiūstančio grūdo luobu,
Branduolio kartumu.

CREDO

Tikiu į pabaigą,
Į kraujo irimą
Vėlybą rudenį
Kapų ramybėje.
Tikiu į pradžia,
Į paukščių skridimą
Anksti pavasarį
Toli amžinybėje.